

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3585/2021
31.08.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., уз учешће евентуалног умешача на страни тужиоца ББ са исте адресе, које заступају пуномоћници Јован Ракић и Станко Борас, адвокати из ..., против тужених ВВ из ..., кога заступају пуномоћници Сања Турлаков и Јасмина Уљаревић, адвокати из ..., ГГ са пријављеним пребивалиштем у ... и боравиштем у ..., ..., кога заступа пуномоћник Јасмина Уљаревић, адвокат из ..., ГГ из ..., Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво и сада пок. ДД, ради утврђења ништавости уговора и утврђења права својине, одлучујући о ревизијама тужиоца изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Гж 1260/20 од 03.02.2021. године, у седници одржаној 31.08.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване ревизије тужиоца изјављене против решења Апелационог суда у Београду Гж 1260/20 од 03.02.2021. године у делу у ком је потврђено решење Вишег суда у Београду о одбачају тужбе у овој правној ствари.

У преосталом делу ревизије тужиоца се **ОДБАЦУЈУ**.

ОДБИЈА СЕ захтев првотуженог и друготуженог за накнаду трошкова састава одговора на ревизију.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду П 8474/18 од 10.12.2018. године, одбачена је тужба у овој правној ствари. Решењем истог суда П 8474/18 од 18.01.2019. године, ставом првим изреке, обавезан је тужилац да на име трошкова парничног поступка исплати туженом ВВ 123.750,00 динара, а туженој Републици Србији 37.500,00 динара, док је ставом другим изреке одбијен предлог тужиоца за ослобођење од обавезе плаћања судских такси. Решењем наведеног суда П 8474/18 од 24.12.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је предлог тужиоца и евентуалног умешача за одређивање привремене мере којим би се забранило туженима отуђење и свако оптерећење непокретности уписаних у ЛН ... КО ... ближе описаних у том делу изреке. Ставом другим изреке, констатовано је да је предлог за делегацију надлежности Вишег суда повучен.

Решењем Апелационог суда у Београду Гж 1260/20 од 03.02.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован предлог тужиоца за делегацију надлежности Апелационог суда у Београду. Ставом другим изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и евентуалног умешача и потврђена решења Вишег суда у Београду П 8474/18 од 10.12.2018. године, П 8474/18 од 18.01.2019. године и П 8474/18 од 24.12.2019. године.

Против наведеног решења тужилац је изјавио две ревизије (са допуном), због погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијаног решења у смислу члана 408. у вези члана 420. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да су ревизије тужиоца којим се побија правноснажно решење о одбачају тужбе неосноване, док су у преосталом делу ревизије недозвољене.

Према стању у списима, тужилац је поднео тужбу са захтевом да се утврди да је ништав одређени уговор о куповини и продаји који је закључен између ДД као продавца и ВВ и ГГ као купаца, те да се утврди да је тужилац власник стана који је био предмет купопродаје наведеног уговора. Тужилац у тужби није навео адресу туженог ДД већ је навео да је његово боравиште непознато и предложио постављање привременог заступника. У поступку пред првостепеним судом утврђено је да је ДД преминуо 10.10.1998. године у месту ..., ... и да је чињеница смрти уписана у матичну књигу умрлих Општине

Закључујући да су тужени нужни супарничари, те да смрт једног од нужних супарничара пре подношења тужбе доводи до њеног одбачаја, јер смрт једне од странака представља неотклоњив процесни недостатак (парница се не може покренути према умрлом лицу), нижестепени судови су одбацили тужбу тужиоца.

Становиште нижестепених суда је правилно.

Према члану 74. став 1. ЗПП странка у поступку може да буде свако физичко и правно лице. Чланом 79. став 1. истог закона прописано је да ће суд по службеној дужности да пази да ли лице које се појављује као странка може да буде странка у поступку и да ли је парнично способна, да ли парнично неспособну странку заступа њен законски заступник и да ли законски заступник има посебно овлашћење ако је оно потребно. Чланом 80. став 1. прописано је да кад суд утврди да лице које се појављује као странка не може да буде странка у поступку, а тај недостатак може да се отклони, позваће тужиоца да отклони недостатак. Ставом 5. истог члана прописано је да ако наведени недостаци не могу да се отклоне или ако одређени рок безуспешно протекне, суд ће решењем да укине радње спроведене у поступку уколико су захваћене овим недостацима и одбаци тужбу ако су недостаци такве природе да спречавају даље вођење поступка.

Имајући у виду да су у конкретном случају означени тужени нужни супарничари у смислу члана 211. ЗПП, означавање туженог ДД који је преминуо пре подношења тужбе представља неотклоњив процесни недостатак јер се парница не може покренути према умрлом лицу, због чега је тужба тужиоца правилно одбачена на основу цитираних законских одредби. Означавање умрлог лица као туженог представља недостатак тужбе који за последицу има одбачај тужбе по члану 80. став 5.

Закона о парничном поступку (ЗПП) јер је у питању недостатак који је такве природе да спречава даље вођење поступка.

Наведени процесни недостатак се није могао отклонити, а умрлом лицу се не може поставити привремени заступник, па су неосновани ревизијски наводи којима се указује на супротан закључак.

На основу члана 414. у вези члана 420. ЗПП, одлучено је као у изреци.

У преосталом делу ревизије нису дозвољене.

Одредбом члана 28. ЗПП прописано је да кад је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима предвиђеним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1). Камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2).

Имајући у виду да је у овом случају ревизија изјављена против одлуке о трошковима поступка, која не представља главни захтев, ревизија је недозвољена.

Ревизија није дозвољена ни против решења којим је одлучено о привременој мери јер то није решење којим је поступак правноснажно окончан (члан 420. став 1. ЗПП).

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Одбијен је захтев првотуженог и друготуженог за накнаду трошкова састава одговора на ревизију јер ти трошкови нису били неопходни за одлучивање о овом правном леку (члан 154. став 1. ЗПП).

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић